

پیام انجمن منتقدان سینما به مناسبت روز ملی سینما

انجمن منتقدان و نویسندگان آثار سینمای ایران در پیامی به مناسبت روز ملی سینما به مسایلی که این روزها مبتلابه سینمای ایران است، پرداخت.

به گزارش سایت خبری پرسون، پیام انجمن نویسندگان و منتقدان آثار سینمای ایران برای روز ملی سینما (۲۱ شهریورماه) بدین شرح است: «گردش روزگار، روزی دیگر برای یادمان سینما فراهم کرد، فرصتی که از این روزنه، نگاهی بی‌تعارف به وضعیت نه‌چندان مساعد سینمای ایران بیندازیم.

اعتقادمان بر این است در این اوضاع و شرایط؛ همدلی، هم اندیشی و هم افزایی تنها راه برون رفت از وضعیت سینمای امروز ماست اما متولیان این حوزه در سالی که گذشت نتوانستند با تدبیر میانه داشته باشند و برخی‌هایشان هم هیچ کم نگذاشتند در دوری و انشقاق.

سینمای به احتضار افتاده و بحران‌زده از گرفتاری کرونا، طیب بر بالین می‌خواست نه دستور و فرمان و بگیر و ببند و ممیزی و احکام.

سالن‌ها خالی از تماشاگر شده‌اند، تولید به سمت رکود رفته و با این ایست و بازرسی‌ها و اتفاقاتی که مدیریت نمی‌شود، چشم‌ها از سرمایه‌گذاری‌های تازه در سینما ترسیده و ذره‌بین

انداختن‌های ناتمام و نیت‌خوانی‌ها، اهالی این هنر را مضطرب و نگران و امیدها را کمرنگ و بی‌رنگ کرده است!

موضوعات مدیریت ناکارآمد رسمی را کنار چندپارگی و بی‌برنامگی و سیاسی‌کاری و لابی‌گری جریان‌های صنفی می‌گذاریم، این‌جا هم کشتیان را سیاستی دیگر افتاده است! رضایت‌مندی و اتحاد حلقه گمشده این روزهاست! با این دست‌فرمان دور نیست خاکسترنشینی سینمایی که روزی روزگاری افتخار بود و از داشته‌هایمان به حساب می‌آمد. به قول استاد علی حاتمی در عاشقانه‌های سینمایش، بلاروزگاری است.

ما نویسنده و منتقد سینما هستیم، خارج از قابیم، بی‌نفعی مستقیم از سینما داریم، و اعلام می‌کنیم که به وضع موجود خوشبین نیستیم. این سرایشی و سرعت در این سیر گسترده تغییر، این بی‌برنامگی‌ها و... سینمای ما را تهدید می‌کند. درک آن خیلی ساده است، می‌توان کمی بعد را هم دید که بیکاری گسترده، سالن‌های خالی، اضمحلال و بی‌انگیزگی و انباشت مطالبات، بدل به مهم‌ترین موضوعات این حوزه شده است.

دوستان گرامی! مدیوم‌های هنری ایران عزیز ما و سینما در معرض تهدید هستند.

آری! ما نویسنده و منتقدان خارج از قابیم، اما از داخل، شکنندگی آن را بیش از پیش حس می‌کنیم.

روز ملی سینما را می‌توان با یکی دو مراسم و خنده‌های تصنعی گرامی داشت، اما این لشکر فرهنگی وقتی از این روز بهره می‌برند که احساس خوب بودن، کار داشتن، مفید بودن و سازندگی‌شان به ایشان برگردد. این نگاه‌های از بالا به آدم‌ها و فیلم‌ها، نگاه از بالا به سینماگران فاقد اعتبار است. پل را بالا ببرید و آستانه تحمل‌تان را افزایش دهید، اگر احساس مسئولیت می‌کنید. بگذارید یک بار دیگر مردم ما دوباره شاهد جریان آن رودخانه خروشان باشند. مطمئناً شما هم افتخار خواهید کرد.